Ч. 242 Четвер 26 жовтня (8 падолиста) 1900. Рік X

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жаданє і за зложенєм оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в агенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Староствах на провинциї:

на цілий рік К. 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно „ —·40

Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:

за цілий рік К. 10·80
за пів року „ 5·40
за чверть року „ 2·70
місячно „ —·90

Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

(Рух виборчий. — Папска енцикліка. — Ситуация в Хині і зьвірства цивілізаторів европейских в пруских пікельгавбах. — Зневохота Бурів. — Президент Кріґер.)

В Перемишлянах відбули ся дня 2 с. м. збори передвиборчі скликані селянами, на котрих яко кандидат з V куриї представив ся п. Старух зі Слободи. — В Станіславові на зборах в неділю постановили социялісти піддирати в V куриї социялістичного кандидата Максиміліяна Сайнфельда, кандидата адвокатского. — В окрузі Бохня - Бжеско - Величка з більшої посілости кандидує знов пан Поповский. — В Кольбушовій веде ся борба межи т. зв. „людовцем“ Стапіньским а приклонником Стояловского Шаєром, ко рий заявив, що і бувші посли Вінковский, Вуйцік та Кремпа сполучили ся з Стояловцями на час виборів.— В окрузі Ясло - Коросно - Горлиці кандидують Стояловці селянина Петра Храпа із Зимної Води.

Сьв. Отець Папа Лев XIII. видав енцикліку до епісковів, в котрій говорить о Спаситело. Папа висказує насамперед радість з причини громадного напливу католиків з цілого сьвіта до Риму, з нагоди ювилейного року, а то есть доказом, що народи навертають ся до Ісуса Христа. Енцикліка взиває всіх, щоби вступали на дорогу Спасителя, котра есть одинокою дорогою любови і правди. Так само як Ісус Христос, перебуваючи на земли, реформував людску суспільність, так також і тепер причинить ся той до направи суспільних відносин, хто піде слідом Спасителя. Енцикліка кінчить ся завізванем до епіскопів, щоби старали ся ділати в тім дусі, щоби цілий сьвіт признав Ісуса Христа яко Спасителя людскости, котрий лиш сам може завести мир і благословенне на земли.

Хіньским подіям все ще нема кінця То одно здаєсь лиш бути певною річчю, що хіньский цісар постановив не вертати вже до давної столиці, до Пекину, а репрезентанти держав европейских не дають знов приступити до переговорів в справі мира, доки виновники не будуть укарані. — За то надходять щораз то страшнійші вісти о европейских цивілізаторах. Боксери певно не збиткували ся так над місіонарами, як тепер німецкі вояки мимо власної волі мусять збиткувати ся над хінцями. З приватних листів, які надсилають вояки з Хіни до своїх родин, дістають ся до публичної відомости вістя, від котрих аж волосє стає дуба. Один вояк описує в листі до своєї родини, як пруські вояки мучили кільканайцять Хінців звязавши їх косами разом в один клубок, били їх доти та кололи баґнетами аж кров стала з них бухати на всі боки. Якийсь другий вояк пише до своєї матери: Коби то вже чим борше скінчило ся, бо чоловік тут забуде, що був колись чоловіком. — Німецка ґазета Hanov. Courier описує широко зьвірскість якої допускають ся німецкі вояки в Хіні. Один з вояків пише до родини: Ціла наша робота — то одна різанина.

Льорд Робертс телеґрафує, що Бури стратили вже зовсім охоту боротися дальше і не мають ані живности ані муниции, а президент Штайн лиш з трудом може їх ще наклонювати до дальшої війни. — Президент Кріґер есть вже в дорозі до Европи. Він висказав свою радість на вість о послідних побідах Бурів і сказав, що виїхав лиш за урльопом.

Новинки.

Львів дня 7-го падолиста 1900.

— **Іменованя.** Ц. Намістник іменував офіцияла рахункового Намістництва Йос. Марковского ревідентом рахунковим, асистентів рахункових Намістництва Євг. Дворского і Стан. Білецкого офіциялами рахунковими Намістництва; вкінци практикантів рахункових Намістництва Макс. Скульского, Лейбу Ґольдберґа і Тад. Солтикевича асистентами рахунковими Намістництва — Краєва Дирекция скарбу надала посади салінарних лікарів: окружному лікареви дрови Тад. Венцлевскому з Пістиня при заряді салінарнім в Косові і секундареви загального шпиталя в Тарнові дрови Ром. Баранецкому при заряді салінарнім в Косові і секундареви шпиталя сьв. Лазаря в Кракові дрови Меч. Казликови при заряді салінарнім в Болехові.

— **З'їзд окружних лікарів** відбудесь дня 10-го с. м. о годині 4-ій по полудни в сали товариства галицких лікарів у Львові. З'їзд скликано

1)

ПРОПАВША МОЛОДА.

(З анґлійского — Конана Дойля.)

Весіле льорда Ст. Сімона, з своїм дивним кінцем, перестало вже давно інтересувати високі круги, в котрих нещасливий молодий обертає ся. Нині сензацийні події усунули сей предмет з порядку дневного, і з своїми пікантнійшими подробицями дають тепер материял до розмови, замість тої драми, яка стала ся ще чотири роки назад. Але що я можу уважати то за річ певну, що весь дотичний материял не подано до відомости широкої публики, а мій приятель Шерльок Гольмес дуже богато причинив ся до вияснення сеї події, то я перекнаний, що в представленю его діяльности, о скілько оно має бути докладне, не повинно бракувати коротенького начерку і сеї дивної події.

То було на кілька неділь перед моїм весілєм, коли я ще мешкав разом з Гольмесом при Бейкер-Стріт, як він одного дня по полудни, коли вернув до дому, застав на столі лист, заадресований до него. Я сидів цілий день дома, бо на дворі падав дощ і віяв острий осінний вітер а куля в моїй нозі, яку я привіз собі на памятку з афґаньского походу, мучила мене з упертою завзятостию. Я сів собі на крісло, витягнув ногу на друге, і обложив ся цілими горами ґазет, аж наконець було мені вже досить всіх тих новин з дня, і я відсунув ґазети від себе. Коли я так сидів в згризливім настрою, придивляв ся я з байдужною цікавостию величезному гербови і моноґрамови, яким красувала ся куверта лежачого передо мною листу, і сам себе питав ся, хто би то міг бути той якийсь великий пан, що написав сей лист.

— Тут лежить для тебе якийсь дуже панський лист — відозвав ся я до мого приятеля, коли він увійшов. Коли собі добре пригадую, то ти дістав нині рано один лист від якогось, що продає рибу, а другий від якогось акцизника.

— Ну, видиш, моя переписка має то до себе, що есть дуже ріжнородна — відповів він усьміхаючись — а чим менше мої листи від великих панів, тим они цікавійші. Отсе тут виглядає більше на якесь із тих товариских запросин, котрі засуджують чоловіка на муку або на брехню. — Він розломив печатку і перечитав лист. — От, видиш, то ще може бути дуже інтересна річ — відозвав ся він нараз.

— Отже не товариске запрошене?

— Зовсім не товариске.

— Але від якоїсь знатної особи?

— Від найзнатнійшої особи в цілій Анґлії.

— Ну ґратулюю тобі, мій друже!

Кажу тобі щиро, Ватсоне, що для мене не так становище в суспільности моїх знакомих має вагу, як радше інтересність случаїв. Впрочім може бути, що при сій новій задачі не обійде ся і без інтересности. Ти чей в послідних часах читав уважно всі ґазети, правда?

— Но, ще й як! відповів я знужданим голосом, та показав при тім на велику купу ґазет, зложених в куті; таже я не маю що иншого робити.

— Ну, то щастє, бо може зможеш мені дати яку звістку. Я не читаю нічого, як лиш кримінальні справоздання та посмертні згадки. З сих послідних можна бодай завсігди чогось довідати ся. Але коли ти пильно слідив за найновійшими подіями, то може ти що й читав про льорда Ст. Сімона та его весілє?

— Чому ні, та ще й з великим зацікавленєм.

— То добре. Отсей лист від льорда Ст. Сімона. Я тобі его прочитаю, а ти за то мусиш переглянути ті ґазети і вишукати мені все то, що відносить ся до сеї справи. Він пише: —

Мій любий пане Шерльок Гольмесе! — Льорд Беквотер каже мені, що я можу з повним довірєм спустити ся на Вашу бистроумність і Вашу мовчаливість. Я длятого рішив ся навідати ся до Вас і просити Вас о раду в справі дуже прикрої події, яка стала ся в звязи з моїм весілєм. Пан Лестраде з тайної поліциї заняв ся вже, що правда, сею справою; але він мені казав, що не лиш не противний тому, щоби Ви взяли ся до сеї справи, але навіть сподіває ся користи з того. Я хочу длятого зайти до Вас нині по полудни, о четвертій годині, і маю надію, що Ви може які инші зобовязаня відложите на пізнійше, бо справа, яку Вам предкладаю, есть дуже важна. — Ваш щирий

Ст. Сімон.

в ціли нарад: 1) над виконуванем службової інструкциї окружних лікарів, 2) над особистими справами, зглядно що-до службової інструкциї, 3) над завязанем щорічних засідань окружних лікарів.

— Станиславівский епископ преосьв. Шептицкий заборонив на основі церковних постанов продавати з руских церквей станиславівскої епархії старинні церковні ризи, ікони, хрести, підсьвічники, рукописні або давно напечатані книги, словом: всякі старинні церковні річи а також і міняти старинні річи церковні за нові.

— В справі нападу на посла Ґеца доносять з Кракова, що доси арештовано чотирох молодих людий і скованих відставлено до Кракова. Арештований Антін Кендзьор має літ 22, скінчив семінарию учительску в Тарнові і був учителем в Дзянишу коло Нового Торга. Другий арештований Йосиф Чижек, родом з Відня, літ 18, син кравця, а вихованок портера на двірци в Тарнові, був учителем народним в Цєнцїнї, повіта живецкого.— Третий, Теофіль Сікора, єсть сином органістого з Гавлешовиць, літ 17, був учеником 7-ої кляси гімназияльної в Тарнові. — Наконець четвертий Станислав Стилїньский єсть сином учителя народного, скінчив семінарию учительску і практикував у рушникаря Дудзїньского; він має літ 21. У Стилїньского відбули ся дня 2-го с. м. збори, де ухвалено напасти на Ґеца.

— Рускому театрови в Тернополи, як відтам доносять, веде ся добре. Публики ходить богато так місцевої як і замісцевої. Репертуар на сей тиждень: в середу „Скапаний сьвіт“, четвер „Наталка Полтавка“, неділя „Хата за селом“. В науці „Гамалія“ Конка і „Ніч Вефлеємска“ Луцика з музикою Копка.

— Скритоубийство. З Кростенка над Дунайцем доносять: Едварда Прокоповича, нотаря з Фрідмана на Угорщині, на границі замордовано. Причиною сего, як деякі догадують ся, був рабунок. Иньші знов подають, що Прокопович мав гарну жінку, до якої залицяло ся богато мужчин та що один з них мусить бути убийником.

— Дивне явище природи. Зі Щурович, брідского повіта, доносять: Дня 31-го жовтня с. р. о 3-ій години пополудни надтягнула чорна хмара з північного заходу і закрила собою цілий небозвід. Серед громів і блискавиць, немов серед літа, посипав ся густий град величини лїскового оріха або і більший та застелив білим рядном цілу землю.

— Конкурс. По мисли завіщаня бл. п. Євсевія Грушкевича, з дати: Нисько дня 27 червня 1890 р. Головний Виділ Товариства „Просьвіта“ оголошує конкурс на одну стипендию родинну ім. Євсевія Грушкевича для учеників середних шкіл в квоті 200 корон. О сю стипендию можуть просити лиш мужескі потомки пок. о. Віктора Грушкевича, помершого 1877 р. в Колодрубах — в перпій лінії, та потомки пок. о. Кипріяна Грушкевича, помершого 1862 р. в Дяхнові, пок. о. Саму'їла Грушкевича, помершого 1877 р. в Кліцку і п. Теофіля Грушкевича, гімназияльного професора у Львові. Поданя о признане сеї стипендиї треба вносити до Головного Виділу Товариства „Просьвіта“ у Львові, найпізнїйше по день 15 го грудня 1900.

Господарство, промисл, торговля, гіґієна і вихованє.

Ради господарскі.

Послїдний час впорядкувати хату на зиму! Прочитайте собі длятого, що слїдує в низу.

— Здорова хата, половина здоровля. Наші люди — ми маємо тут на гадці селян — дуже маленько уважають на то, щоби хата взагалі була здорова, а то мабуть длятого, що далеко більшу часть дня перебувають на дворі, і хиба лиш на кілька годин спаня заходять до хати, та й то літом мало. За то в зимі люблять вилежувати ся на запічках, і уважають лиш на то, щоби в хаті було тепло, а чи буде здорово, о то їм байдуже: Як Бог дасть! Ся байдужність про здоровле в хатах в широких масах народу переносить ся відтак і на поодинокі части суспільности. Круги інтеліґентні грішать знов на свій лад против гіґієни в хаті; у них головна річ: коби було красно! — а чи буде здорово, то знов инша річ. А відтак коли хто заслабне, то одні і другі кажуть, що таке вже місце, що чоловіка хороба бере ся. Не місце, але нехарність на місци і брак услoвий здоровля буває дуже часто причиною недуг. Так буває через цілий рік а особливо вже в зимі, коли хату треба замикати і отоплювати. Длятого то на зиму треба добре приготовити ся в трояки спосіб: 1) Треба єї очистити добре з порохів і бруду та всїлякого плюгавства, як таргани, блощиці, стоноги, і т. п. все треба помити, пошурувати, повискробувати і т. д. і стіни побілити сьвіжим вапном, до котрого додати трошки карболевого квасу. Найважнїйша річ, щоби не забути на печи і комини, треба їх оглянути, і що потреба, направляти, поліпити, комини повимітати, і т. д. щоби опісля не курило ся і не було чаґару, або щоби сажа в комині не займила ся. У нас по селах і містах буває зимою дуже богато случаїв смерти від чаґару, а причиною сего буває найчастїйше лиха будова печий, щпари і діри в печах і за скоре затикане каглї, зі страху, щоби тепло не вийшло. Отже передовсім треба зробити порядок в хаті на зиму. Наші господарі повинні би уважати, ще й на то, щоби зимою не навішувати на жердках над постелею всїлякої одежи. Для декого єсть се хвальбою, але то й некрасно і нездорово і остаточно небезпечно, бо лиш надить злодія. На одіж повинен бути сховок. 2) Друга річ в тім, щоби забезпечити в хаті тепло на зиму і устеречи ся від всїляких продувів. Длятого треба оглянути всї двері і вікна та понаправляти все, що треба та позалїплювати і пообтикати всї щпари. До обтиканя вікон можна або купувати бавовняні валочки, котрі вкладає ся між рами а футрини примикаючи притім вікна; вистаючі части валків запихає ся тупим ножем. Такі валочки продають всїлякої грубости на метри по 6, 8, 10 і 12 сотиків за метер і купивши раз можна їх мати на кілька зим. Або також уживає ся всїлякого кіту до залїплюваня і обтиканя. До вікон можна також ужити мішанини піску, вапна, житної муки і води. Зробивши тої мішанини намащує ся єї грубо на футрини а

— Лист єсть датований з Ґросвенир Маншин і писаний гусячим пером благородному льордови стала ся та пригода, що він замастив собі чорнилом малий палець правої руки — запримітив Гольмес складаючи лист.

— Каже, що о четвертій години. Тепер єсть третя. За годину буде тут.

— Аж до тої пори єсть якраз досить часу, щоби я при твоїй помочи розглянув ся в тій справі. Прочитай отсї ґазети і впорядкуй дотичні статейки після часу, як они появляли ся, а я тимчасом подивлю ся, хто єсть наш клієнт. Він здоймив з полички коло печи якусь книжку в червоній оправі. — От і маємо вже — сказав він і сів та поклав собі отворену книжку на коліна. — Льорд Роберт Уельзівеґем де Вер Ст. Сімон, другий син князя Бальмораль. — Гм! Герб синий, в горі на поперек положеною шаблею три орішки з ключками. Уроджений 1846. Отже має тепер 41 літ, а тому вже й не за молодий до того, щоби женив ся. Був давнїйше секретарем в міністерстві для справ кольоніяльних. Князь, его батько, був колись міністром для справ заграничних. Походять в простій лінії від Плянтаженетів [1]), а по матери від Тюдорів [2]). Га! — Ну, по тім всім ми не богато мудрійші як перед тим. Менї здає ся, що мушу тебе держати ся, Ватзоне, коли хочу щось більше довідати ся.

— То не богато заходу знайти то, чого шукаю — сказав я на то — бо то події з найновійших часів, і тота дивна справа звернула мою увагу на себе. А мимо того я не хотів тобі о тім говорити, бо знав, що ти занятий якимсь доходженем і що ти тогди не любиш, коли тобі влізти з чимсь иншим.

[1]) Plantagenet — королївский рід, що пануввав в Анґлії від 1154 до 1485 р.

[2]) Tudor — королївский рід в Анґлії, від 1485 до 1603.

— Ах, тота справа, що ти єї маєш на думці, вже зовсім виянснила ся, а по правді сказавши була вже з гори ясна. Будже так добрий і прочитай менї тото, що ти знайшов.

Отсе тут то перша згадка про ту справу, яку я знайшов. Я видиш була уміщена в Morning Post межи справами особистими. — „Льорд Роберт Ст. Сімон — сказано тут — другий син князя Бальмораль, має намір женити ся з панною Гетті Доран одинокою донькою пана Альойзия Доран в Сан Франціско в Каліфорнії і як говорять, вінчане має відбути ся в найблизшім часї“. — От і все.

— Коротко і ясно — сказав на то Гольмес витягнувши ноги до огню в печи.

Відтак знайшла ся трохи обширнїйша статейка в одній з часописий з тамтого тижня. Ось єсть і она:

В справах супружеских дадуть ся мабуть незадовго почути голоси, щоби наш домашний добуток взяти в опіку, бо, як здає ся, засади свобідної торговлї попихають его аж на послїднє місце. Одна шляхотска родина британска за другою клонить ся перед домашною булавою наших красних заморских суплемінниць. Число побід тих красавиць збільшило ся минувшого тиждня о одну дуже важну Льорд Ст. Сімон, котрий через більше як двайцять літ ставив опір маленькому божкови і не давав ся зранити его стрілами, задумує тепер подружити ся з панною Гетті Доран, чаруючою дочкою каліфорнїйского міліонера і вже остаточно то заповів. Міс Доран, котрої поважна стать і прекрасні черти лиця наробили на торжествах в Уестбері Гавз великого дива, єсть одиначкою, а єї посаг, як загально говорять переходить значно мілїон, поминувши то, що єї ще пізнїйше чекає А що то публична тайна, що князь в послїдних кількох лїтах був змушений продавати свої образи і що льорд Ст. Сімон крім маленької маєтности Бірчмур не має ніякої більшої посїлости ґрунтової, то річ ясна, що не сама лиш каліфорнїйска дідичка виграє на тій звязи, через котру звичайна собі републиканка так легким і простим способом стане ся своячкою найвисшої британскої аристократиї“.

— Чи єсть ще що? — спитав Гольмес позіваючи.

— А вже ж, що єсть; та ще й богато. Відтак знаходить ся мала новинка в Morning Post того змісту, що вінчане відбуде ся зовсім тихо в церкві сьв. Юрия, що запрошене дістане лиш кількох знакомих і що відтак всї поїдуть до дому в Лянкастерґет, котрий наймив п. Альойзий Доран. В два дні опісля — отже минувшої середини — приходить знов коротка замітка, що весїлє відбуло ся і що молода пара задумує побути через перших кілька тижднів в маєтности льорда Беквотер коло Петерсфільд. От і все що подавали ґазети перед тим, як молода десь пропала.

— Перед чим? — спитав Гольмес, нащуривши уха.

— Перед тим, як молоденька жінка десь пропала.

— А коли ж она пропала.

— Підчас весїльного пира.

— Дійстно? Ну, то справа зачинає бути далеко інтереснїйшою, як зразу здавало ся; то щось вельми драматичного.

— А так; та й для мене було то щось несподіваного; така подія не що дня буває.

— Перед вінчанем щезають часто і богато, иноді буває, що і підчас медових мiсяців; але такого случаю, щоби якась молода пропала зараз по вінчаню, я ще не дожив. Будьже так добрий і прочитай менї докладнїйше справоздане.

— Насамперед тобі скажу, що справоздане о тім єсть дуже недокладне.

відтак примикає вікна; рами витиснуть злишну часть і ей треба ножем здоймити а рами і футрини витерти па чисто. Також треба уважати на то, щоби позаліплювати шпари межи стіною а футринами, щоби на поді вимастити добре поміст япиною, бо тогди через стелю тепло не так борзо виходить та щоби в даху і стрісі не було ніяких дір кудиби завівало і надувало снігу. — 3) Наконець треба уважати на то, щоби в хаті було сухо і щоби коли потреба можна напустити до хати сьвіжого воздуха. Длятого треба уважати, щоби стіни тепер не натягали вогкости, щоби в зимі сніг не лежав купами під ними та щоби в хаті не держати нічого, що робило би вохкість та занечищувало воздух.

— Вівці чушки. П. Генрих Карчевский звертає в господарскій газеті Rolnik увагу на то, що для нашого краю есть дуже доброю годівля овець званих чушками. Они мають грубу вовну і видержують більше невигод як давнїйші раси в тонкою вовною. Ягнятка, що родять ся в грудни, ростут найлїпше. Акцийна фабрика сукна в Ракшаві під Ланцутом купує всяку скількість вовни походячої з чушок і платить за ню тепер по 60 кр. за кільо.

— Підстілка для худоби на зиму есть важною річию у господаря. В роках коли мало соломи або взагалї у господарів, у котрих скупо соломи, треба памятати на то, щоби завчасу прилагодити собі бодай трохи якого иншого материялу на підстілку. Найлїпшим на підстілку материялом, котрий може солому заступити, есть осика та очерет; того материялу треба собі завчасу придбати. Другим материялом есть всїляке листє з дерева, котрого тепер можна богато навгортати в садах, в лісі, в лозах і т. п. Також і соснове четипе добре на підстілку, але не само, лиш з домішкою трохи соломи. Дуже добре може заступити підстілку торф, розуміє ся там, де его можна дістати. Але для поменших господарів найважнїйша річ в тім, щобы стайню держати чисто і сухо, бо тогди і підстілки можна дати менше а мішаючи листє та бараболинє з собою можна буде якось давати собі раду; в сім случаю треба листє або бараболинє стелити на спід, а зверха потрясти трохи соломи.

Вісти господарскі, промислові і торговельні.

— Средство против зарази свиний і рожі карбункуловоі (Rothlauf). Від дра Дольницкого, лікаря повітового в Заліщиках, одержали ми письмо, в котрім він нам пише: Німецка часопись господарска „Wiener Landwirtschaftl. Zeitung“ помістила в ч. 87 з р 1900 таку звістку:

Ц. к. ветеринар повітовий Станіслав Ваґнер в Заліщиках винайшов, як нам поміщик др. Кімельман доносить, знамените средство против зарази свиний і рожі карбункуловоі. В его посілости Угринківці, повіта заліщицкого, де годівля свиний ведесь на більші розміри, подавано средство Ваґнера (порошок) з як найлучшим успіхом, так, що усі свині хорі на рожу подужали. Средство се має посідати також тую прикмету, що при довшім подаваню з поживою в малій скількости (на конець ножа) здорові свині набирають незвичайної охоти до їдла і через се тучать ся. Порошок сей дістати можна в аптиці П. Зеріґевича в Заліщиках під назвою „Суіліна“.

Телеграфи.

Лінц 7 падолиста. Ебенгох виголосив бесіду, в котрій сказав, що в Австриї не буде доти спокою, доки справа язикова не буде законно управильнена. Він висказав також погляд, що Чехи в будучім парляменті будуть ізольовані.

Берлин 7 падолиста. З Петербурга доносять, що часть праси росийскої зачинає порушувати зьвірства пруского войска в Хіні, і доказує, що в той спосіб Німцї розминули ся з цїлию.

Ню-Йорк 7 падолиста. Росия замовила в Америці пять нових кораблів за цїну 20 міліонів долярів.

Вашінґтон 7 падолиста. Президентом Сполучених Держав вибраний зпову Мек Кінлї.

Блюмфонтен 7 падолиста. Помер тут нагло брат президента Мартин Штайн дня 2 с. м. Ґубернатор войсковий оголосив, що монети трансвальскі будуть і на дальше монетами законними.

Надіслане.

— **60.000 Корон** виносить головна виграна льотерії на дохід інвалідів, котра по відтрученю 20% в готівці буде виплачена. Звертаємо увагу поваж. наших читателів, що тягнене відбуде ся 10 падолиста.

— **Дирекция „Краєвого Союза кредитового“** стоваришеня зареєстрованого в обмеженою порукою у Львові, запрошує отсим до приступленя в члени стоваришеня. Членами „Краєвого Союза кредитового можуть бути особи фізичні, як також товариства, громади і братства церковні. *Один уділ членьский 25 зр.* Кождий член може мати більше уділів. При складаню першого уділу належить зложити *вписове на резервовий фонд в квоті 1 зр.* — „Краєвий Союз кредитовий“ *приймає вкладки ощадности* в довільній висоті і опроцентовує їх $4^1/_2$% та уділяє кредиту руским товариствам кредитовим на $5^1/_2$%. Инші особи можуть користати з кредиту в „Краєвім Союзі кредитовім“ на 7%. Льокаль „Краєвого Союза кредитового“ у Львові: Ринок ч. 10 І. поверх (дім „Просьвіти“). Години урядові: від 12 перед полуднем до 2 по полудни кождого дня окрім неділь і руских сьвят. *Дирекция.*

— **„Краєвий Союз кредитовий“**, стоваришенє зареєстроване з обмеженою порукою у Львові (ринок ч. 10, І. поверх в домі „Просьвіти“, приймає вкладки ощадности в довільній висоті і опроцентовує на $4^1/_2$%. Один уділ членьский в „Краєвім Союзі Кредитовім“ виносить 50 корон; кождий член може мати більше уділів. При вплачуваню першого уділу належить зложити також вписове в квоті 2 корони на фонд резервовий. Від уділів членьских виплачує „Краєвий Союз Кредитовий“ за рік 1899 дивиденду в висоті 5%. — Призбираних гроший уживає „Краєвий Союз Кредитовий“ на заосмотрюванє руских товариств кредитових потрібним засобом капіталу оборотового, як також на переведенє користних парцеляций.

— **„Краєвий Союз кредитовий“** видає для руских товариств кредитових потрібні друки і продає їх по отсих цїнах:

1. Книга довжників	аркуш	по	5 сот.
2. Замкненя місячні	„	„	5 „
3. Інвентар довжників	„	„	5 „
4. „ вкладників	„	„	5 „
5. „ уділів	„	„	5 „
6. Книга головна	„	„	5 „
7. „ ліквідацийна	„	„	5 „
8. „ вкладок щадничих	„	„	6 „
9. „ уділів членьских	„	„	5 „

Купувати і замовляти належить в „Краєвім Союзі кредитовім“ у Львові, Ринок ч. 10, І. поверх.

— Ну, то може можна буде тому зарадити.

— То, що в нім знаходить ся, есть у вчерашних раннїйших часописях. Прочитаю тобі. Тота статейка має заголовок: „Дивна пригода на великопаньскім весїлю“ і звучить:

В родині льорда Роберта Ст. Симона настав страшенний переполох в наслідок загадочних і сумних подій, які стали ся в звязи з его весїлем. Обряд церковний, о котрім вже вчера була коротка згадка, відбув ся вчера перед полуднем; але аж тепер можна було дослідити, кілько есть правди в тих дивних поголосках, які так уперто ходили о тій подїї. Мимо того, що ті, котрих ся справа найбільше обходить старали ся її затаїти, звернула она публичну увагу в такім степени, що не може бути ніякої розумної цїли ще й дальше затаювати справу, о котрій всї говорять.

Обряд весїльний в церкві сьв. Юрия відбув ся в присутности найтїснїйшого кружка. Були лиш батько молодої, пан Альойзий Доран, княгиня Бальмораль, льорд Беквотер, льорд Евстахій і леді Кляра Ст. Симон (молодші брат і сестра молодого) та леді Алісия Вітіґтон. Цїле товариство поїхало опісля до дому п. Альойзия Доран в Лянкастерґет, де для них був вже приготовлений обід. Непокою наробила тогди, як здає ся, якась женщина, котрої імени годі було довідати ся, а котра казала, що має якесь діло до льорда Ст. Симон та силоміць хотїла поза товариством дістати ся до дому, а котру лиш по довшій прикрій сцені вдало ся вивести на улицю двох людий із служби. Молода, котра на щастє увійшла до дому перед тою немилою пригодою, сиділа з прочими гостями при столі, аж нараз сказала, що їй недобре зробило ся і вийшла до своєї комнати. Коли через довший час не показувала ся і то вже зачинало впадати в очи, пішов її батько за нею; але її покоївка сказала єму, що молода лиш на хвильку вайшла до своєї комнати, взяла на голову капелюх, накинула на себе плащ а відтак чим скорше вийшла з дому. Оден з льокаїв розповів, що він дійстно видів як якась дама в описанім одіню виходила з дому, але не припускав, щоби то могла бути его пані, бо він гадав, що она есть разом з гостями. Коли він переконав ся, що его донька дійстно десь пропала, дав п. Альойзий Доран разом з молодим до поліциї знати і розпочало ся слїдство, котре мабуть незадово вияснить сю вельми дивну історию. Аж до вчера вечера до пізної години не знав ще ніхто, де поділа ся пропавша молода. Говорять, що в тім мусить бути щось несамовитого, і поліция мала видати приказ арештувати ту даму, котра викликала була перший заколот, припускаючи, що то она із заздрости, а може з якої иншої причини могла мати участь в тім якімсь дивнім щезненю молодої.

— І тілько всего?

— Есть ще лиш мала новинка в иншій раннїшній часописи, але она дає богато до думаня.

— А що ж там сказано?

— Панну Фльору Міляр, тоту, що наробила заколоту на весїлю, арештовано дійстно. Здає ся, що она була давнїйше танцеркою при театрі Аллеґро і через кілька літ мала зносини з молодим. Инших подробиць в тій новинці нема і от був би вже весь материял що до сеї справи при купі — о скілько обговорювано то в часописях.

(Дальше буде.)

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

І Н С Е Р А Т И.

З друкарнї В. Лозиньского — під зарядом В. І. Вебера. (Телефон число 569)